

Resolució 723/2025, de 22 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 1664/2024

Administració reclamada: Ajuntament d'Esterra de Cardós.

Informació reclamada: Expedients de contractació.

Sentit de la resolució: Pèrdua sobrevinguda parcial i estimació parcial.

Resum: Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha estimat parcialment la sol·licitud i facilitat a la persona reclamant part de la informació sol·licitada en el marc d'aquest procediment. Concretament: "Còpia dels expedients, on consti la informació que recull l'article 118 de la LCSP, dels contractes de serveis dels darrers deu anys i fins l'actualitat encarregats per l'Ajuntament a altres professionals". En aquest cas, el decret 6/2025, de 12 de febrer (antecedent 7), estima parcialment la sol·licitud i el reclamant res ha al·legat al respecte quan ha tingut ocasió de fer-ho.

En el cas que ens ocupa, l'Ajuntament i el tercer afectat, al·leguen la concurrència del límit establert a l'article 21.1.d) de la LTAIPBG per a justificar la seva negativa a lliurar la informació sol·licitada i ara reclamada.

Des del punt de vista objectiu, el límit permet restringir només l'accés a aquella informació que ha estat elaborada específicament per al procés judicial en qüestió, com s'afirma al darrer incís del fragment transcrit de la Memòria del CADP.

Des del punt de vista subjectiu, la denegació d'accés a l'empara d'aquest límit pot operar, naturalment, davant de la contrapart en el procés judicial en curs. Però la garantia real de la igualtat de les parts exigeix poder-lo oposar també front a qualsevol altra persona que sol·liciti l'accés a l'esmentada informació.

A la vista de l'argumentat, la informació que es sol·licita i ara es reclama no ha estat confeccionada per a un procés judicial sinó que si existeix, s'havia confegit de forma prèvia al mateix i en atenció al propi procés de contractació i d'acord amb la normativa de contractació pública. Això fa que aquesta Comissió hagi d'emparar el dret del reclamant a obtenir la informació reclamada.

Paraules clau: Ajuntaments. Contractació sector públic. Expedients. Diligències Prèvies. Investigacions. Penal. Reclamació contra silenci. Igualtat de parts en el procediment. Tutela judicial. Sense límits.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. El 20 de desembre de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 1664/2024, presentada per una persona física contra l'Ajuntament d'Esterra de Cardós, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. La persona reclamant adjunta amb la reclamació rebut justificant de presentació de la instància genèrica de data 19 de novembre de 2024, però no el contingut de la instància. Per això el 08 de gener la Comissió requereix al reclamant per tal que aporti el document que va adjuntar amb la instància on consta el contingut de la sol·licitud d'accés a la informació pública.
3. El 08 de gener de 2025 el reclamant esmena la reclamació i aporta el document sol·licitat. La sol·licitud d'accés a informació pública presentada per l'ara reclamant el 19 de novembre de 2024 davant l'Ajuntament d'Esterrí de Cardós, sol·licita: "1.- Còpia dels expedients, on consti la informació que recull l'article 118 de la LCSP, dels contractes de serveis dels darrers deu anys fins l'actualitat encarregats per l'Ajuntament a l'Arquitecte XXX.

2.- Còpia dels expedients, on consti la informació que recull l'article 118 de la LCSP, dels contractes de serveis dels darrers deu anys i fins l'actualitat encarregats per l'Ajuntament a altres professionals".
4. La Reclamació presentada el 20 de desembre de 2024 indica que l'Ajuntament no ha donat resposta a la petició.
5. L'11 de gener de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament d'Esterrí de Cardós i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
7. El 13 de febrer de 2025 la GAIP rep decret d'alcaldia de 2025-0006 pel que desestima la petició de còpia dels expedients amb l'arquitecte XXX, i estima parcialment l'obtenció de còpia d'expedients de contractes de serveis dels darrers 10 anys.

L'Ajuntament d'Esterrí de Cardós, motiva la desestimació de la sol·licitud de còpia dels contractes relacionats amb l'arquitecte XXX: "Atès que el Sr. XXX ha exhibit davant aquest Ajuntament la documentació que acredita la condició de denunciador del reclamant i la condició de investigat que, com a conseqüència de la denúncia promoguda pel Sr. reclamant, ha assolit el Sr. XXX en les esmentades DP 360/24.

Atès que l'article 21.1, lletra d), de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, estableix que el dret a la informació pública pot ésser denegat quan aquest afecti a la igualtat de parts en els processos judicials o a la tutela judicial efectiva.

Atès que es fa evident que el subministrament de la informació que es sol·licita pel Sr. Reclamant incideix de forma plena amb allò que és objecte de investigació en les DP 360/24 que hores d'ara es segueixen davant el Jutjat d'Instrucció de Tremp i afecta clarament al dret de defensa del Sr. XXX i a la igualtat de les parts en aquell procés per la qual cosa la informació sol·licitada resta subjecta a la garantia del principi de tutela judicial efectiva que està reservat en aquest cas a la jurisdicció penal.

Atès que, concurrentment, des d'altra perspectiva, tampoc no pot descartar-se que la facilitació de la informació subministrada pugui esdevenir un perjudici per a la investigació que s'està duent a terme en les esmentades DP 360/24 (art. 21.1, b)".

D'altra banda, pel que fa a la petició dels contractes de serveis dels darrers deu anys i fins l'actualitat encarregats per l'Ajuntament a altres professionals, aquest justifica la seva estimació parcial de la següent manera: "Per evidents raons temporals, la informació es cenyirà als contractes de serveis concertats per l'Ajuntament amb posterioritat a l'entrada en vigor de l'article 118 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, que refereix el sol·licitant com a marc legal de referència.

D'altra banda, i atès que el sol·licitant no distingeix envers quins tipus d'altres professionals es refereix, hom entén que la sol·licitud es refereix a qualsevol altre tipus de contractes de serveis, i considerant les limitades capacitats tècniques i de personal de l'Ajuntament d'Esterri Cardós (1 empleat a temps parcial) per la qual cosa no resulta materialment possible atendre a la petició de facilitar còpia dels tota la documentació que integren els expedients de tots els contractes de serveis formalitzats per l'Ajuntament en un període temporal tan ampli, procedeix limitar la informació a subministrar un llistat dels proveïdors dels serveis i l'import de la factura que s'haguessin registrat des de la vigència de l'article 118 de la LCSP, sens perjudici que en petició posterior es pugui atendre el lliurament de còpia d'algun dels expedients concrets".

8. El 14 de març de 2025 la GAIP rep comunicació del reclamant que ha presentat davant l'Ajuntament d'Esterri de Cardós indicant que en "cap moment he interposat cap denúncia contra el Sr. XXX i que aquesta informació és falsa i infundada", i que aquest ha estat el motiu pel que se li ha denegat la informació sol·licitada, vulnerant així el seu dret d'accés a la informació pública. També al·lega la condició de publicitat activa de la informació relacionada amb la contractació pública d'acord amb l'article 13 LTAIPBG.

Manifesta que: “necessito la informació sol·licitada per poder exercir el seu dret a la tutela judicial efectiva (article 24 de la Constitució Espanyola), ja que forma part de la preparació d'una acció legal i la seva denegació limita el meu accés a la justícia”.

Finalment el reclamant en resum afirma que L'Ajuntament d'Esterra de Cardós, com a administració pública, hauria d'actuar amb transparència, objectivitat i imparcialitat, igual que els seus empleats. La informació sol·licitada sobre el Sr. XXX s'emmarca en la seva activitat laboral amb l'Ajuntament, i per tant, no s'hauria d'impedir l'accés a aquesta informació, ja que això perjudica una de les parts. No s'ha justificat com aquesta transparència podria afectar una investigació judicial. L'Ajuntament podria estar utilitzant de manera injustificada l'article 21.1.d de la Llei 19/2014 per ocultar informació, cosa que podria constituir una desviació de poder i un possible il·lícit penal.

Acaba sol·licitant a l'Ajuntament que rectifiqui immediatament la informació falsa sobre que ha estat el reclamant qui ha presentat una denúncia contra el Sr. XXX, i que revisi la resolució adoptada i es concedeixi accés a la informació sol·licitada. Pel cas que es mantingui la denegació d'accés a la informació sol·licitada que s'aporti justificació detallada i fonamentada.

9. El 19 de març de 2025 la GAIP requereix a l'Ajuntament d'Esterra de Cardós que faci arribar, com a màxim en el termini de cinc dies, les dades identificatives del tercer afectat, que la Comissió rep de l'Ajuntament el 24 de març.
10. El 27 de març de 2025 la GAIP comunica al reclamant la necessitat de fer el trasllat al tercer afectat, per tal que amb caràcter previ a aquest trasllat es pugui oposar a la revelació de la seva identitat. El 28 de març la Comissió rep resposta del reclamant indicant que no que s'oposa a la revelació de la seva identitat, i replica davant la GAIP l'escrit dirigit a l'Ajuntament i dels que ha posat en coneixement a la GAIP (antecedent 8).
11. El 02 d'abril de 2025 la Comissió requereix de nou a l'Ajuntament d'Esterra de Cardós per tal que faciliti el DNI/NIE del Sr. XXX, dada que no havia estat facilitada, necessària per fer el trasllat al tercer afectat.
12. El 08 d'abril de 2025 la GAIP rep la dada sol·licitada i procedeix a realitzar el trasllat a tercers.
13. El 16 d'abril de 2025 la Comissió rep al·legacions del Sr. XXX per les que s'oposa que es doni accés al reclamant a la informació sol·licitada. Justifica aquesta oposició per l'existència de la instrucció de les diligències prèvies 360/2024 seguides davant el Jutjat d'instrucció de Tremp. A les al·legacions adjunta còpia de la denúncia presentada contra la seva persona el 14 de desembre de 2023. La denúncia presentada, tot i que no mostra les dades del denunciant, exposa que el Sr. XXX és empleat d'un altre Ajuntament, i que

paral·lelament exerceix com arquitecte de l'Ajuntament d'Esterrí de Cardós i hi ha indicis que presta els seus serveis a l'Ajuntament de Rialp, a més d'exercir de professional liberal en la seva empresa. En l'escrit d'al·legacions el Sr. XXX també refereix que la Fiscalia Provincial ha aportat a les actuacions la còpia dels mails que va intercanviar amb l'ara reclamant. Així mateix aporta còpia de la interlocutòria d'incoació de les diligències prèvies, de data 16 de juliol de 2024, en la que se cita al Sr. XXX com a investigat per tal que declari el 08 de gener de 2025.

El tercer afectat reitera el contingut del Decret d'alcaldia de l'Ajuntament d'Esterrí de Cardós, 6/2025, de 12 de febrer en els següents termes: "es fa evident que el subministrament de la informació que es sol·licita pel Sr. reclamant incideix de forma plena amb allò que és objecte de investigació en les DP 360/24 que hores d'ara es segueixen davant el Jutjat d'Instrucció de Tremp i afecta clarament al dret de defensa del Sr. XXX i a la igualtat de les parts en aquell procés per la qual cosa la informació sol·licitada resta subjecta a la garantia del principi de tutela judicial efectiva que està reservat en aquest cas a la jurisdicció penal (...) concurrentment, des d'altra perspectiva, tampoc no pot descartar-se que la facilitació de la informació subministrada pugui esdevenir un perjudici per a la investigació que s'està duent a terme en les esmentades DP 360/24 (art. 21.1, b)."

El tercer afectat en darrer terme conclou que el dret fonamental a la tutela judicial efectiva de l'article 24 CE és prevalent al dret a l'accés a la informació pública que ni tal sols s'esmenta com a dret susceptible d'empara constitucional.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha estimat parcialment la sol·licitud i facilitat a la persona reclamant part de la informació sol·licitada en el marc d'aquest procediment. Concretament: "Còpia dels expedients, on consti la informació que recull l'article 118 de la LCSP, dels contractes de serveis dels darrers deu anys i fins l'actualitat encarregats

per l'Ajuntament a altres professionals". En aquest cas, el decret 6/2025, de 12 de febrer (antecedent 7), estima parcialment la sol·licitud i lliura documentació, i el reclamant res ha al·legat al respecte quan ha tingut ocasió de fer-ho. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània parcial de la sol·licitud d'informació el qual deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte parcial d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

3. Sobre el dret a la informació sol·licitada i límits

La informació sol·licitada i ara reclamada: "Còpia dels expedients, on consti la informació que recull l'article 118 de la LCSP, dels contractes de serveis dels darrers deu anys fins l'actualitat encarregats per l'Ajuntament a l'Arquitecte XXX", és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". S'ha d'emfasitzar que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir a la informació pública, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Així mateix, l'Ajuntament d'Esterri de Cardós és un subjecte obligat per la LTAIPBG (art. 3.1) a atendre i resoldre, en temps i forma, les sol·licituds d'accés que li presentin les persones que exerceixen el seu dret d'accés a la informació pública.

L'exercici del dret d'accés a la informació pública resta condicionat per l'eventual concurrència de límits que puguin justificar, d'acord amb les previsions de la LTAIPBG, un accés parcial o una denegació de l'accés a la informació. Així mateix, l'aplicació dels límits al dret d'accés i la determinació del seu abast s'han de realitzar prèvia ponderació dels béns jurídics protegits i dels interessos en presència.

En el cas que ens ocupa, l'Ajuntament i el tercer afectat, al·leguen la concurrència del límit establert a l'article 21.1.d) de la LTAIPBG per a justificar la seva negativa a lliurar la informació sol·licitada i ara reclamada. De la mateixa manera que ja es va fer en la reclamació 342/2025, interposada pel mateix reclamant contra la mateixa administració reclamada, resolta el passat 24 d'abril, resolució 566/2025, cal analitzar doncs la virtualitat i abast del límit contingut a l'article 21.1.d) de la LTAIPBG. Certament, l'article 21.1.d) LTAIPBG estableix que "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació

de la informació comporta un perjudici per a: [...] El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva". Aquesta formulació és pràcticament idèntica a la del article 14.1.f LTAIPBGE [Llei bàsica estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern] ("La igualtat de les parts en els processos judicials i la tutela judicial efectiva"), i molt similar a la de l'article 3.1.i CADP [Conveni núm. 205 de Consell d'Europa d'accés als documents públics de 18 de juny de 2009], de la qual prové: "la igualtat de les parts en els processos judicials i el bon funcionament de la justícia" [traducció de la versió oficial francesa, una mica diferent de l'anglesa].

La Memòria Explicativa de l'article 3.1.i CADP elaborada pel propi Consell d'Europa descriu amb claredat l'abast i la finalitat d'aquest límit al dret d'accés: "L'apartat i està destinat a protegir la igualtat de les parts en els processos judicials i el bon funcionament de la justícia. Aquest límit persegueix assegurar la igualtat de les parts en processos judicials tant davant tribunals nacionals com internacionals i pot, per exemple, autoritzar una autoritat pública a denegar l'accés a documents elaborats o rebuts (per exemple del seu advocat) en relació amb els processos judicials dels quals sigui part. Deriva de l'article 6 del Conveni Europeu de Drets Humans, que garanteix el dret a un procés equitatiu. Els documents que no són creats amb vista a processos judicials com a tals no poden ser denegats a l'empara d'aquest límit".

Aquest límit busca, per tant, assegurar que les administracions públiques disposin de les mateixes garanties que la resta de ciutadans per a la seva defensa en el marc dels processos judicials dels quals siguin part, sense que es puguin veure perjudicades pel dret d'accés, que no ha de permetre que la contrapart obtingui per aquesta via els documents i informacions elaborats específicament per al procés judicial, documents i informacions que la contrapart no té tampoc l'obligació de facilitar a l'Administració.

Des del punt de vista objectiu, el límit permet restringir només l'accés a aquella informació que ha estat elaborada específicament per al procés judicial en qüestió, com s'afirma al darrer incís del fragment transcrit de la Memòria del CADP. El límit opera en relació amb tots els ordres jurisdiccional, i inclou també els processos davant el Tribunal Constitucional i tribunals europeus i internacionals (com el Tribunal de Justícia de la Unió Europea o el Tribunal Europeu de Dret Humans), ja que en tots ells s'ha de garantir la igualtat de les parts. Aquesta finalitat també justifica poder invocar el límit en el marc de processos de resolució de conflictes alternatius a la via judicial com l'arbitratge, en els casos en què l'Administració s'hi pot sotmetre, i en el marc de recursos davant òrgans independents quasi judicials, com per exemple, els tribunals administratius de recursos contractuals.

Des del punt de vista subjectiu, la denegació d'accés a l'empara d'aquest límit pot operar, naturalment, davant de la contrapart en el procés judicial en curs. Però la garantia real de la igualtat de les parts exigeix poder-lo oposar també front a qualsevol altra persona que sol·liciti

l'accés a l'esmentada informació, ja que seria molt fàcil per a la contrapart aconseguir que demanés l'accés una altra persona, i obtenir així la informació per persona interposada; i, en tot cas, encara que qui sol·licités l'accés no ho fes per encàrrec de la contrapart, la informació podria acabar arribant a mans d'aquesta en el cas que aquella en fes la difusió que, com a regla general, es pot fer de la informació que s'obté en exercici del dret d'accés.

Finalment, des del punt de vista temporal, el límit opera només mentre dura el procés judicial, i fins que es dicti sentència ferma. Això significa que també s'ha d'incloure la via de recurs davant tribunals superiors, nacionals i supranacionals.

En el cas que ens ocupa, tot sembla indicar que la informació inicialment sol·licitada i ara reclamada no ha estat pas elaborada específicament per al procés judicial en qüestió, sinó que deriva de les actuacions ordinàries de l'Ajuntament en relació al processos de contractació pública. No hem d'oblidar que el que demana el reclamant és: "Còpia dels expedients, on consti la informació que recull l'article 118 de la LCSP". Si acudim a l'article 118 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014:

"1. Es consideren contractes menors els contractes d'un valor estimat inferior a 40.000 euros, quan es tracti de contractes d'obres, o de 15.000 euros, quan es tracti de contractes de subministrament o de serveis, sense perjudici del que disposa l'article 229 en relació amb les obres, els serveis i els subministraments centralitzats en l'àmbit estatal.

2. En els contractes menors la tramitació de l'expedient exigeix l'emissió d'un informe de l'òrgan de contractació que justifiqui de manera motivada la necessitat del contracte i que no se n'està alterant l'objecte amb la finalitat d'evitar l'aplicació dels límits que descriu l'apartat anterior.

3. Així mateix es requereix l'aprovació de la despesa i la incorporació a aquest de la factura corresponent, que ha de reunir els requisits que estableixin les normes de desplegament d'aquesta Llei.

(...)

5. El que disposa l'apartat 2n d'aquest article no és aplicable en els contractes el pagament dels quals es verifiqui a través del sistema d'avançaments de caixa fixa o un altre de similar per efectuar pagaments menors, sempre que el valor estimat del contracte no excedeixi els 5.000 euros.

6. Els contractes menors s'han de publicar en la forma que preveu l'article 63.4".

L'article 63.4 LCSP, està con consonància amb l'article 13 de la LTAIPBG, i indiquen quins documents son objecte de publicitat activa en els contractes en el sector públic, mostrant la

LTAIPBG, major exigència a l'hora d'indicar quina és la informació que s'ha de publicitar en el cas de la contractació pública.

A la vista de l'argumentat, la informació que se sol·licita i ara es reclama no ha estat confeccionada per a un procés judicial sinó que si existeix, s'havia confegit de forma prèvia al mateix i en atenció al propi procés de contractació i d'acord amb la normativa de contractació pública. Això fa que aquesta Comissió hagi d'emparar el dret del reclamant a obtenir la informació reclamada.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els

documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Contractació administrativa i assistència tècnica* (codi 0046), sèrie *Contractacions de serveis* (1403).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de maig de 2025, resol per unanimitat:

1. Declarar la pèrdua sobrevinguda parcial del seu objecte d'acord amb el fonament jurídic 2.
2. Estimar parcialment la Reclamació 1644/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
3. Notificar aquesta resolució al tercer afectat.
4. Requerir a l'Ajuntament d'Esterrí de Cardós que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, comptadors des de la data que fineixi el termini de dos mesos de què disposen, des de la notificació de la Resolució, les parts i el tercer afectat per impugnar la Resolució davant del Tribunal Superior de

Justícia de Catalunya, sense que ho hagin fet demanant al mateix temps l'adopció de la mesura cautelar de la suspensió de la Resolució.

5. Requerir a l'Ajuntament d'Esterrí de Cardós a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
6. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1664/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.